

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204398
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6418204398.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: G. A., P. XX.XX.XXXX, Y. G.. L. XXX/XX, XXX XX U., zastúpený v konaní: AK FALIS & Partners, s r.o., IČO: 51 769 654, so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o, IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený v konaní: AK JUDr. Andrea Cviková s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o žalobe na zaplatenie 2.887,57 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prostredníctvom splnomocneného advokáta podal žalobca na tunajší súd dňa 16.10.2018 žalobou, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.887,57 € spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% odo dňa 26.09.2018 až do zaplatenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia (§ 451 Občianskeho zákonníka).

V písomnej žalobe žalobca poukázal na skutočnosť, že v postavení spotrebiteľa uzatvoril so žalovaným ako veriteľom zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol reálne poskytnutý úver vo výške 1.284,25 €. Na úhradu úveru poskytol žalobca pre žalovaného sumu 4.306,21 €.

Zmluvou zo dňa 25.03.2011 uzavretej pod číslom XXXXXXXXXXXX žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytol žalovaný reálny ďalší úver vo výške 1.284,25 €, za ktorý žalobca zaplatil titulom splátok 4.046,52 €.

Podľa žalobcu obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z dôvodu absencie zákonných náležitostí v zmysle Zákona č. 129/2010 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv (absencia termínu konečnej splatnosti, nesprávne údaje o výške RPMN, výška dojedanej odplaty za poskytnutý úver) sú bezúročné a bezpoplatkové. Na viac žalobca považoval zmluvy za absolútne neplatné z dôvodu absencie písomnej formy predmetných zmlúv (§ 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z.).

Žalobca uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak len vo výške žalobného nároku v sume 2.887,57 € a to za úhradu splátok poskytnutých žalobcom pre žalovaného zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.573,63 € za obdobie od 16.01.2017 do 04.01.2018 a zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.313,94 € za obdobie od 04.08.2017 do 12.09.2018, ktoré boli vymožené v rámci exekučného konania.

2. Žalovaný v rámci repliky písomným podaním zo dňa 25.10.2018 poprel tvrdenia žalobcu o tom, že uplatňovaný nárok predstavuje na strane žalovaného získané bezdôvodné obohatenie s poukazom

na skutočnosť, že sa jedná o sumy vymožené v rámci exekučného konania súdnym exekútorom. Ďalej poukázal na skutočnosť, že uplatňovaný nárok žalobcom predstavuje nielen plnenia, ktoré boli vymožené pre žalovaného ako oprávneného, ale tiež plnenia, ktoré predstavuje trovy exekúcie, vrátane trov súdneho exekútora. Ďalej odkázal na skutočnosť, že vykonaná exekúcia prebehla na základe právoplatných rozhodnutí vydaných rozhodcovskými súdmi v rámci rozhodcovského konania, ktoré rozhodcovské rozsudky neboli napadnuté v zákonom určenej lehote žalobou na ich zrušenie a ani samotný exekučný súd, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie po preskúmaní exekučného titulu nekonštatoval ich nezákonnosť, v opačnom prípade by reagoval zastavením exekúcie. Žalovaný poprel tiež tvrdenia žalobcu o tom, že predmetné úverové zmluvy sú neplatné, pretože obsahujú všetky náležitosti v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. zákonov a to ako konečnú splatnosť úveru, ktorá bola určená podľa dátumu splatnosti v jednotlivých splátkach v mesiacoch a počtu samotných splátok, absenciu, resp. nesprávny výpočet RPMN, ako i to, že takýto údaj bol uvedený v nesprávnom výpočte.

3. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 14.12.2018 sa vyjadril k podaniu žalovaného tak, že neplatnosť rozhodcovských zmlúv vyplýva z dôvodov, ktoré označil žalobca už v písomnej žalobe, poukázal opakovane na to, že rozhodcovské zmluvy, ktoré mali založiť právomoc rozhodcovského súdu, a ktoré mal žalobca podpísať dňa 23.03.2011 a 25.03.2011 sú neplatné, pretože sú vo formulárovom charaktere a žalobcovi ako spotrebiteľovi boli predložené na podpis len spolu so zmluvou o úvere a ďalšími zmluvnými dojednaniami bez toho, aby bol dostatočne informovaný o povahe, zmysle a následkoch takýchto zmlúv. Žalobca zdôraznil, že rozhodcovské rozsudky, ktoré boli založené na neplatnej rozhodcovskej doložke alebo rozhodcovskej zmluve sú nulitným aktom, na ktorý nemôže súd prihliadať.

4. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu zo dňa 04.12.2018 nereagoval (§ 167 ods. 4 CSP), a preto súd následne vo veci určil termín pojednávania na deň 23.05.2019. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného advokáta neúčast' ospravedlnil, a preto s využitím ustanovenia § 180 CSP, súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného.

5. Na pojednávaní dňa 23.05.2019 vykonal súd dokazovanie výsluchom žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí zopakovali tvrdenia uvedené v písomnej žalobe o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX a pod č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorých bol pre žalobcu poskytnutý úver, sú jednak neplatné, resp. bezúročné a bezpoplatkové. Žalobca zopakoval a zdôraznil, že rozhodcovské zmluvy, na základe ktorých došlo v rámci rozhodcovského konania i k vydaniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli neskôr titulom pre exekučné konanie, na základe ktorého bola realizovaná i exekúcia, sú neplatné. Právny zástupca žalobcu uviedol, že v rámci dvoch exekučných konaní a to vedených pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, exekútorový úrad Rimavská Sobota, boli vymožené v konaní EX 980/2016 suma 1.573,63 € a v konaní EX 979/2016 suma 1.313,94 € a z tohto dôvodu uplatňuje žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 2.887,57 €. Sám žalobca vo svojej výpovedi uviedol za akých okolností uzatváral predmetné zmluvy, pričom označil aj zástupkyňu veriteľa, ktorá s ním takéto zmluvy uzatvorila v osobe J. Y. a navrhol ju v konaní ako svedka vypočuť.

6. Súd v rámci dokazovania uskutočnil nielen výsluch žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a oboznámil sa s písomnými vyjadreniami žalovaného, ale vykonal dokazovanie tiež listinnými dokazovaním, ktoré v rámci dokazovania predložili strany sporu a to zmluvami o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, oboznámil sa s rozhodcovskými zmluvami k predmetným úverovým zmluvám zo dňa 25.03.2011, spismi rozhodcovského súdu Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného asociáciou slovenských arbitrážnych súdov sp. zn. 125/05/2015 a 124/05/2015, rozhodcovskými rozsudkami vydanými v rámci týchto rozhodcovských konaní sp. zn. 125/05/2015 zo dňa 04.08.2015 a sp. zn. 124/05/2015 zo dňa 04.08.2015, exekučnými spismi súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. exekútorového úradu Rimavská Sobota EX 979/16 a EX 980/16, súd vykonal dokazovanie tiež výsluchom svedka J. Y. na základe čoho potom zistil takýto skutkový stav veci:

7. Žalobca v postavení dlžníka ako spotrebiteľ (v čase uzatvorenia zmlúv pracoval ako zamestnanec a finančné prostriedky použil pre vlastnú spotrebu a spotrebu svojej rodiny) uzatvoril so žalovaným ako veriteľom dve zmluvy o revolvingovom úvere, na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úvere/zmluva o revolvingovom úvere a to pod číslom XXXXXXXXXXXX N. XXXXXXXXXXXX, obe zo dňa 25.03.2011, predmetom ktorých zmlúv na každú zmluvu osobitne bolo poskytnutie úveru vo výške

1.500,- € za zhodných podmienok, s dojednanou mesačnou splátkou 63,32 €, pri počte splátok 42 mesiacov v celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť ako úver a úroky za celú dobu čerpania vo výške 1.928,88 € na každú zmluvu, predpokladanej RPMN za úver 70,01 %, ročnej úrokovej sadzbe 76,21 %. Spolu s uzatvorením takýchto spotrebiteľských zmlúv o úvere a to v deň identický došlo ku každej zmluve o revolvingovom úvere k uzatvoreniu i rozhodcovských zmlúv pod číslom XXXXXXXXXXXX N. XXXXXXXXXXXX.

V zmysle uzatvorených rozhodcovských zmlúv bod 5 bolo dohodnuté, že akékoľvek spory alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov, Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration Court, Krížna, Bratislava, Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal Arbiter, spol. s r. o. Banská Bystrica s tým, že výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený rozhodovať, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Tiež v rámci rozhodcovských zmlúv bolo dojednané, že dlžník (žalobca) je oprávnený od takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14-tich kalendárnych dní od uzatvorenia zmluvy a tiež v bode 2 bolo dojednané, že samotné uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o úvere medzi dlžníkom a veriteľom.

8. V konaní nebolo sporné, že z titulu vyššie citovaných uzatvorených zmlúv reálne veriteľ poskytol pre žalobcu finančné prostriedky z každej zmluvy podľa tvrdení žalobcu vo výške 1.284,25 € po predchádzajúcom zadržaní poplatku za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru.

Žalobca tvrdil, že na úhradu úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX poskytol titulom úhrady úveru celkové plnenie v rozsahu 4.306,21 €, t. j. sumu 3.021,96 € nad rámec istiny úveru a zo zmluvy pod číslom XXXXXXXXXXXX celkové plnenie v rozsahu 4.046,52 €, t. j. nad rámec istiny úveru 2.762,27 €. V konaní sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré získal žalovaný len v sume 2.887,57 €, zo zmluvy XXXXXXXXXXXX v rozsahu 1.573,63 € za úhrady realizované v rámci exekučného konania za obdobie od 16.11.2017 do 04.01.2018 a zo zmluvy pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 1.313,94 € za úhrady realizované a vymožené v rámci exekučného konania v období od 04.08.2017 do 12.09.2018. Takéto tvrdenia neboli spochybňované ani samotným žalovaným a v konaní boli nesporné pokiaľ žalobca označil sumu, ktorú pre žalovaného poskytol.

9. Žalobca uvádzal niekoľko dôvodov jednak v písomnej žalobe ako i následne v konaní pred súdom, v dôsledku ktorých podľa jeho názoru došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že zmluvy sú bezpoplatkové a bezúročné, pričom na jednej strane poukazoval na absenciu zákonných náležitostí spotrebiteľských zmlúv o úvere v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, tvrdil, že takéto zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti ako i nesprávnu ročnú percentuálnu mieru nákladov, uvádzal neprimeranosť odplaty za poskytnutý úver. Na druhej strane okrem týchto tvrdení poukazoval na skutočnosť, že zmluvy sú absolútne neplatné z dôvodu, že nedošlo k ich uzatvoreniu v zákonom predpísanej písomnej forme. Až v priebehu konania žalobca rozšíril svoje skutkové tvrdenia o to, že rozhodcovské zmluvy, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodcovských rozsudkov v rámci rozhodcovského konania vedeného pred Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, Krížna, Bratislava, ktoré rozhodcovské rozsudky boli exekučným titulom v rámci exekučného konania, sú rozhodcovské zmluvy neplatné, a preto nemohlo dôjsť ani k založeniu právomoci rozhodcovského súdu. Žalobca tvrdil, že rozhodcovské zmluvy sú formulárového charakteru, nie sú individuálne vyjednané, žalobcovi boli predložené len na podpis bez toho, aby ako spotrebiteľ bol pri uzatváraní takýchto rozhodcovských zmlúv informovaný aké výhody a nevýhody pre neho plynú, aby pochopil možnosť rozhodcovského konania a sám sa mohol rozhodnúť, či takúto zmluvu uzatvorí, resp. neuzatvorí, teda podľa žalobcu individuálne vyjednanie rozhodcovských zmlúv absentovalo. Z tohto dôvodu podľa žalobcu vydané rozhodcovské rozsudky v rámci rozhodcovského konania v dôsledku neplatnosti rozhodcovských zmlúv sú nulitým aktom.

Súd sa oboznámil s rozhodcovskými spismi Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov Bratislava, Krížna 56 sp. zn. XXX/XX/XXXX N. XXX/XX/XXXX, ako i s rozsudkami vydanými v rámci rozhodcovských konaní, ktorými rozsudkami žalobcovi bola uložená

povinnosť žalobcovi zaplatiť dlžné nesplatené istiny z uzatvorených zmlúv, zmluvné pokuty, zákonné úroky z omeškania ako i trovy rozhodcovských konaní.

10. Žalovaný práve s odkazom na právoplatné rozhodcovské rozsudky vydané Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov Bratislava, Krížna 56, tvrdil, že plnenie bolo vymožené v rámci exekučného konania na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo titulom pre exekučné konanie, a preto tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný prijal plnenie bez právneho dôvodu, nie sú správne. Žalovaný uviedol, že rozsudky rozhodcovského súdu sú právoplatné, neboli zrušené, nezanikli ich účinky a boli exekučnými titulmi, pričom v rámci exekučného konania došlo k vymoženiu dlžných súm. Poukázal tiež na to, že takéto rozhodcovské rozsudky neboli napadnuté žalobou na zrušenie v rámci preskúmania rozhodnutí s odkazom na Zákon č. 335/2014 Z. z. a žalobca sa snaží žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia obchádzať zákon tým, že nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a pokiaľ bol v domnení, že takýto rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy ako to v konaní tvrdí žalobca. Žalovaný zdôraznil tiež to, že v čase rozhodovania exekučný súd, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie v danom prípade pre súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, exekútorový úrad Rimavská Sobota, mal v rámci exekučného konania v prípade zistenia, že exekučný titul nespĺňa podmienky možnosti rozhodnúť o tom, že exekúciu zastaví a vyhlási ju za neprípustnú. Žalovaný v konaní tiež tvrdil, že rozhodcovská zmluva je platná, individuálne bola vyjednaná, žalobca ako spotrebiteľ bol uzrozumený o tom, že samotné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere a tým, že žalobca ako dlžník podpísal rozhodcovskú zmluvu, mal by reálnu možnosť sa s ňou oboznámiť, na viac mal reálnu možnosť takúto rozhodcovskú zmluvu i po podpise a jej oboznámení odmietnuť a to v lehote 14-tich dní od jej uzatvorenia formou odstúpenia, na čo bol osobitne upozornený.

Súd vykonal v tejto súvislosti v rámci dokazovania i dôkaz navrhovaný samotným žalobcom a to výsluch obchodného zástupcu veriteľa, ktorý uzatváral so žalobcom jednak úverové zmluvy ako i rozhodcovské zmluvy.

Súdom vypočutá svedkyňa J. Y. vo svojej výpovedi pred súdom dňa 21.07.2020 uviedla, za akých okolností uzatvárala predmetné úverové zmluvy so žalobcom ako dlžníkom, uviedla, že so žalobcom bolo uzatvorených i okrem zmlúv, o ktoré v konaní ide viac zmlúv, vyjadřila sa ku kontraktačnému procesu, kde ako zástupca obchodnej spoločnosti Profi Credit realizovala osobný pohovor so žalobcom, zistila všetky potrebné skutočnosti pre poskytnutie úveru, zabezpečila nutné podklady, ktoré následne boli overené a tiež vysvetľila v akom rozsahu, za akých podmienok môže byť úver poskytnutý a súčasne podala náležité vysvetlenie k obsahu všetkých zmlúv a dokumentov, ktoré požadoval veriteľ k podpisu od klienta, t. j. i v súvislosti s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, resp. ďalších iných zmlúv.

11. Prioritné a podstatným v konaní pre rozhodnutie bolo vyriešenie otázky, či žalovaný získal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie tak, ako to tvrdil, či žalobca a bez právneho dôvodu prijal plnenie, ak nedošlo k založeniu právomoci rozhodcovského súdu, ktorý vydal v rozhodcovskom konaní rozsudok a tento bol následne exekučným titulom, resp. plnenie poskytnuté v prospech žalovaného, bolo plnením vymoženým v rámci exekučného konania a v tom prípade nemá povahu bezdôvodného obohatenia, na čo odkazovala strana žalovaná.

12. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno ak namietal, že rozhodcovské zmluvy majú podobu formulárových zmlúv, ktoré boli predložené veriteľom žalobcovi ako spotrebiteľovi k podpisu bez toho, aby bol žalobca ako spotrebiteľ dostatočne informovaný o zmysle, povahe, ako i následkoch takýchto rozhodcovských zmlúv, čo podľa tvrdení žalobcu predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a takto uzatvorené zmluvy z dôvodu absencie individuálneho vyjednania sú absolútne neplatné.

Už zo samotného znenia rozhodcovských zmlúv, ktoré uzatvorili strany sporu dňa 25.03.2011 k úverovým zmluvám pod číslom XXXXXXXXXX ako i k úverovej zmluve pod číslom XXXXXXXXXX je zrejmé, že tieto boli uzatvárané na samostatných listinách a neboli ani len podmienkou pre uzatvorenie samotných zmlúv o úvere. Žalobca ako dlžník tiež potvrdil svojím podpisom, že súhlasí s uzatvorením rozhodcovských zmlúv a prehlásil, že nie sú podmienkou pre poskytnutie úveru medzi veriteľom a dlžníkom. Súčasne tiež prehlásil, že nie je povinný ani prijať návrh rozhodcovskej zmluvy s tým, že veriteľ pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o následkoch jej uzatvorenia s tým, že dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanovením zmluvy o úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní a výber z jednej alternatív sporov spočíva na žalobcovi. Podľa bodu 7 rozhodcovských zmlúv, dlžník bol oprávnený následne i po uzatvorení takejto zmluvy odstúpiť od rozhodcovských zmlúv a

to bez uvedenia dôvodu do 14-tich dní od uzatvorenia týchto zmlúv. Svedkyňa v konaní vypočutá uviedla akým spôsobom prebiehal kontraktačný proces medzi zmluvnými stranami a uviedla, že ako zástupkyňa spoločnosti Profi Credit pred uzatvorením samotných zmlúv o úvere ako i zmlúv rozhodcovských vysvetlila žalobcovi ako dlžníkovi v postavení spotrebiteľa zmysel a dôvody uzatvorenia predmetných zmlúv.

Obe rozhodcovské zmluvy strany sporu uzatvorili dňa 25.03.2011 v čase platnej zákonnej úpravy (Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov). Obsah rozhodcovských zmlúv ako i formu v tom čase upravoval § 3 a § 4 Zákona č. 244/2002 Z. z. a rozhodcovská zmluva mohla mať formu buď osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky s tým, že rozhodcovská zmluva musela byť uzatvorená v písomnej forme a to pod sankciou neplatnosti pre prípad nesplnenia takejto náležitosti.

13. Keďže zásadnou otázkou pre vyriešenie danej právnej veci bolo posúdenie, či uzatvorené rozhodcovské zmluvy, na základe ktorých následne boli vydané rozhodcovské rozsudky sú platné alebo nie, súd posudzoval takéto zmluvy a skúmal, či obsahujú znaky neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako to má na mysli § 53 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Súd pri posudzovaní platnosti rozhodcovských zmlúv a to okrem individuálnosti vyjednania, zameral svoju pozornosť tiež na skúmanie, či takto uzatvorené rozhodcovské zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako to v konaní tvrdil žalobca, avšak žiadnym spôsobom nepreukazoval. Žalobca ani neosvedčil tvrdenia o tom, že rozhodcovské zmluvy sú neplatné, pretože zmluvné dojednania by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako sa to žalobca snažil tvrdiť. Žalobca ani len neoznačil, ktoré zmluvné dojednania by mali takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu vyvolať. Tvrdil, že zmluvy obsahujú nevyváženosť práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako strany slabšej.

Najvyšší súd v rozhodnutí 3Cdo/80/2017 i v spojitosti s rozhodnutím Ústavného súdu III ÚS 438/2018, posudzoval platnosť rozhodcovských doložiek, kde spotrebiteľovi bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch bude rozhodovať príslušný rozhodcovský súd alebo súd všeobecný a žalobca nevyužil takúto možnosť, nebola rozhodcovská zmluva obsahujúca takéto podmienky posúdená ako neprijateľná.

15. Podľa súdu rozhodcovské zmluvy, ktoré uzatvorili žalobca a žalovaný neobsahujú neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku, keďže i keď boli uzatvorené pred nadobudnutím účinnosti Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý je účinný od 01.01.2015 a bolo ich nutné posudzovať podľa Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom súdnom konaní, ktorý bol účinný do dňa 31.12.2014, nebolo v konaní preukázané tak, ako sa žalobca snažil odkázať a paušalizovať na všeobecne ďalšie konania vedené pred všeobecnými súdmi SR, že zmluvné podmienky neboli so spotrebiteľom individuálne vyjednané a rozhodcovská zmluva bola vopred pripravená vo formulári a bez individuálneho vyjednania predložená na podpis žalobcovi. I keď dôkazné bremeno ohľadom individuálneho dojednania zmluvnej podmienky spočíva na dodávateľovi v prejednávanej veci sám žalobca označil dôkazný prostriedok a to výsluch svedka J. Y., ktorého súd v konaní vypočul a jasným a zrozumiteľným spôsobom svedok uviedol, že pred uzatváraním rozhodcovských zmlúv došlo k náležitému vysvetleniu zmyslu takýchto zmlúv ako ich obsahu a preto nemožno akceptovať tvrdenia žalobcu o tom, že rozhodcovská zmluva z dôvodu absencie individuálneho vyjednania je absolútne neplatná.

16. Súd teda ustálil, že rozhodcovské zmluvy jednak neobsahujú neprijateľné podmienky a súčasne takto uzatvorené rozhodcovské zmluvy považoval za platné, následne čoho i rozhodcovské rozsudky vydané Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov v konaniach sp. zn. XXX/XX/XXXX N. XXX/XX/XXXX zo dňa 04.08.2015 založili platne právomoc rozhodcovských súdov a rozhodcovské rozsudky nemožno považovať za nulitné akty.

Priamo nadväzne preto ani tvrdenie žalobcu o tom, že v rámci exekučných konaní boli vymožené pre žalovaného práve na základe exekučného titulu, ktorým boli rozsudky rozhodcovských súdov, takéto plnenie považovať za plnenie bez právneho dôvodu, plnenie predstavujúce bezdôvodné obohatenie.

Súd mal za preukázané, že ani jeden z rozhodcovských rozsudkov vydaných v rámci rozhodcovských konaní nebol súčasne zrušený v zmysle Zákona č. 335/2004 Z. z., ktorého účinnosť počala dňom 01.01.2015.

Súd preto konštatuje, že plnenie, ktoré bolo vymožené na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol titulom pre samotné exekučné konanie preto ani nemôže predstavovať bezdôvodné obohatenie, ktorého vydania sa v konaní žalobca domáha. Samotné účinky exekúcie nemožno meniť a ani negovať tak, ako sa to v konaní opakovane žalobca (i v iných konaniach vedených pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom 9Csp/94/2018) snaží podávaním žaloby na plnenie pokiaľ exekučný titul nebol zrušený a plnenie bolo vymožené na jeho základe, nemôže predstavovať ani plnenie charakteru bezdôvodného obohatenia (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/88/2018).

17. Okresný súd Žiar nad Hronom v exekučných konaniach sp. zn. 21Er/480/2015 a 1Er/478/2016 vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. exekútorový úrad Rimavská Sobota, ktorý viedol exekučné konania pod sp. zn. EX 979/2016 a sp. zn. EX 980/2016, podkladom ktorých pre exekúciu a exekučným titulom boli práve vyššie citované rozsudky rozhodcovského slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov Bratislava, Krížna 56.

Prieskum spôsobilosti exekučného titulu na podkladoch, ktorého bola vykonaná exekúcia prináleží exekučnému súdu v prebiehajúcom konaní, pričom i platná práva úprava v čase vykonávania exekúcie umožňovala Okresnému súdu Žiar nad Hronom, ktorý vydal poverenia na vykonanie exekúcie v rámci exekučného konania skúmať exekučný titul počas celého konania a v prípade zistenia a to aj v štádiu už prebiehajúcej exekúcie, že takýto exekučný titul nespĺňa podmienky vykonateľnosti, mohol súd procesne reagovať zastavením exekúcie. K takýmto zisteniam exekučný súd nedospel a tiež samotný žalobca, ktorý bol v rámci exekučného konania v postavení povinného mal možnosť podávať námietky voči vedenej exekúcie, čo neučinil a taktiež mal možnosť podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku za účelom preskúmania rozhodcovského rozsudku, prípadne zmarenia jeho účinkov ako exekučného titulu, čo neučil tiež.

Pokiaľ však rozhodcovský rozsudok vydaný v rámci rozhodcovského konania zrušený nebol a ani iným spôsobom nezánikli jeho účinky, nemožno plnenie, ktoré bolo vymožené na jeho podklade v rámci exekučného konania považovať bez ďalšieho za plnenie predstavujúce bezdôvodné obohatenie z titulu ktorého sa žalobca domáhal voči žalovanému nároku v konaní a preto súd žalobu žalobcu zamietol.

18. Záverom súd uvádza, že z jeho rozhodovacej činnosti je zrejmé, že žalobca i v iných konaniach vedených pred tunajším súdom (9C/79/2018) napriek tvrdeniam, že neuzatváral ďalšie zmluvy so žalovaným ako veriteľom, uplatňuje obdobné nároky tvrdiac, že rozhodcovské zmluvy sú absolútne neplatné napriek tomu, že v rámci rozhodcovského konania tieto skutočnosti nenamietal, reálne došlo k vymoženiu finančných prostriedkov v prospech žalovaného na podklade rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli exekučnými titulmi, žalobca nenapádal takéto rozhodnutie jednak v rámci rozhodcovských konaní a taktiež nevyužil ani zákonnú možnosť v zmysle zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, konkrétne Zákona č. 335/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2015 a nenapadol rozhodcovské rozsudky jednak opravnými prostriedkami a nevyužil zákonnú možnosť v § 45 tohto právneho predpisu a nedomáhal sa na súde zrušenia vydaných rozhodcovských rozsudkov, pokiaľ tvrdil, že rozhodcovské rozsudky boli vydané bez založenia právomoci, resp. boli vydané v rozpore so všeobecnými ustanoveniami záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľov. Žalobca v rámci exekučného konania napriek riadne doručovaným upovedomeniam o začatí exekúcie, nevyužil ani len možnosť námietok a následne v rámci exekučného konania pred súdom poverený exekútor, exekúciu realizoval a ukončil vymožením nároku pre oprávneného.

19. Z dokazovania preto súd dospel k názoru, že plnenie v prospech žalovaného nepredstavuje bezdôvodné obohatenie získané bez právneho dôvodu tak, ako sa v konaní žalobca snažil preukázať, ale plnenie pre žalovaného predstavuje nárok, ktorý bol vymožiteľný na základe právoplatného

rozhodnutia rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli titulmi pre exekučné konanie a z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a strane, ktorá mala v konaní úspech (žalovaný) priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).